

Finansdepartementet (FIN)
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Vår referanse: 13/01740-3
Arkivkode: 200
Saksbehandler: Per Richard Johansen
Deres referanse: 13/3171
Dato: 13.05.2014

Høring - forskrifter om kapitalkrav, godtgjørelsesordninger mv.

KS har ingen merknader til de foreslåtte endringene i forskrifter for finansinstitusjoner og verdipapirforetak, men vil snarere peke på et område der det burde vært gjort en endring. Det gjelder bankenes vekting av lån til kommuner og fylkeskommuner. Her heter det i kapittel 3.1.1 Kredittrisiko – standardmetoden i høringsnotatet:

Bestemmelsene om engasjementer med lokale og regionale myndigheter videreføres, men det presiseres at engasjementer med lokale og regionale myndigheter i medlemsland skal vektes 20 prosent dersom de er både finansiert og utstedt i hjemlig valuta og dersom myndigheten ikke kvalifiserer til vekting som staten. 20 prosent risikovekt for engasjementer med norske kommuner og fylkeskommuner kan dermed videreføres uavhengig av kommunens rating.

KS har flere ganger tidligere tatt opp med departementet spørsmålet om vekting av lån til kommuner og fylkeskommuner. I hht EØS-regelverket kan myndighetene bestemme at kommuner og fylkeskommuner skal få 0-vekting som staten, ved at en enten bestemmer at de alle skal få 0-vekt, eller ved at en lager en liste der kommuner og fylkeskommuner som skal få 0-vekt er listet opp. Slik 0-vekting er innført blant annet i Sverige og Finland. KS har aldri sett noen begrunnelse for hvorfor Norge har lagt seg på enn annen praksis.

KS vil peke på at kommunenes og fylkeskommunenes økonomi er nøye overvåket av staten, gjennom fylkesmennenes tilsyn med kommunale budsjetter, og godkjenning av låneopptak for de kommuner som er på Robek. De eksemplene en har på internasjonal rating av kommunale lån underbygger også – så langt KS er kjent med det – at de likestilles med statlige lån hva gjelder risiko.

KS vil i denne sammenheng peke på at kommunene i Norge generelt har en unyttet beskatningsrett i form av eiendomsskatten. Erfaringsmessig er denne skatten lite populær blant innbyggerne, noe som nettopp sikrer at den også i framtida vil være en potensiell kilde til ekstra finansiering dersom kommunen kommer opp i store økonomiske problemer. Antall kommuner med eiendomsskatt har økt de senere årene, men gjennomsnittlig skattesats har holdt seg om lag uendret på 5,9 promille, mot maksimal sats på 7 promille. Det er dessuten bare et mindretall av kommunene som har innført eiendomsskatt i hele kommunen. En evt konkret opplisting av kommuner som har rett til 0-vekting kunne blant annet ta utgangspunkt i hvilken grad muligheten til eiendomsskatt er utnyttet fullt ut.

Det kan tenkes at spørsmålet om vekting også kan være interessant i lys av nye likviditetskrav for banker, som innebærer at bankene har behov for økt tilgang til sikre og likvide verdipapirer. I dagens situasjon betyr dette i særlig grad statsobligasjoner. Siden statens finansieringsbehov er begrenset, vil en økt etterspørsel etter statsobligasjoner først og fremst ha en priseffekt. For å få volumeffekt for bankene, må nemlig priseffekten være så stor at lav avkastning gir en tilstrekkelig reduksjon i aktørers etterspørsel etter statsobligasjoner. Verdipapirlån til kommuner og fylkeskommuner kan være gunstig for bankens muligheter til å oppfylle det nye regelverket på dette området.

KS vil til slutt peke på tiltak fra regjeringen for å samle bompengefinansiering i Norge, for å bringe lånekostnadene ned. Tiltak for lavere lånerenter bør være like relevant på andre kommunale finansieringsområder. Det handler tross alt om å få mest mulig igjen for skattepengene.

Med vennlig hilsen

Helge Eide
områdedirektør

Per Richard Johansen
sjeføkonom

Kopi:

Kommunal- og moderniseringsdepartementet